

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Čačić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Stjepana Mesića iz Pušćanske Dubrave, Vinogradska 13, OIB: 00611467058, zastupanog po punomoćniku Čedi Prodanoviću, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Mire Bulja iz Suhača, Suhač 55, OIB: 40503820483, zastupanog po punomoćniku dr. sc. Šimi Saviću, odvjetniku iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 16. svibnja 2022. u prisutnosti tuženika i punomoćnika stranaka, na temelju članka 335. stavaka 1. i 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 129/2000., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 96/2008., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 89/2014. i 70/2019., dalje ZPP), 23. lipnja 2022.

p r e s u d i o j e:

I. Odbija se tužbeni zahtjevi koji glasi:

„I. Nalaže se tuženiku Miru Bulju iz Suhača, Suhač 55, OIB: 40503820483, da tužitelju Stjepanu Mesiću iz Pušćanske Dubrave, Vinogradska 13, OIB: 00611467058, na ime naknade štete zbog povrede prava osobnosti isplati iznos od 30.000,00 kn (tridesettisućakuna) sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos tekućom od dana podnošenja tužbe do konačne isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena kao i da mu nadoknadi parnične troškove za zakonskom zateznom kamatom na taj iznos tekućom od dana donošenja presude do konačne isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

II. Nalaže se tuženiku Miru Bulju iz Suhača, Suhač 55, OIB: 40503820483, da u roku od 15 dana objavi ovu presudu na svom Facebook profilu.“

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 6.562,50 kn u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj tužbom zahtijeva od tuženika naknadu neimovinske štete na temelju članka 1100. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018. i 126/2021., dalje ZOO) u vezi s člankom 19. ZOO-a i to zbog povreda prava osobnosti u ukupnom iznosu od 30.000,00 kn zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od podnošenja tužbe do isplate. Na temelju članka 1099. ZOO-a zahtijeva i objavu usvajajuće presude na Facebook profilu tuženika, sve u roku od 15 dana i uz naknadu troškova parničnog postupka.

2. Svoj zahtjev tužitelj temelji na činjenici da je tuženik na svom profilu na društvenoj mreži Facebook 27. veljače 2019. objavio da je tužitelj „elementarna nepogoda za Hrvatsku“, „klevetnik naše države“ te da mu je jedini cilj „dočepati se državne kese“, a što su sve neistinite i uvredljive tvrdnje iznesene u javnosti.

2.1. Povod za navedenu objavu tuženika tvrdi da je činjenica što su mediji prenijeli vijest da je tužitelj podnio zahtjev Europskom sudu za ljudska prava (dalje: ESLJP) tražeći zaštitu svojih prava zajamčenih Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda koja mu nije pružena pred domaćim sudovima. Spornu javnu objavu tuženika prenio je i portal www.dnevnik.hr kada je prenio i tužiteljevu izjavu kojom je komentirao podnošenje zahtjeva ESLJP-u, a koja glasi. „Ne mogu izgubiti, uvjeren sam 100 posto“. Neistinitu i uvredljivu izjavu istog sadržaja tuženik je ponovio u emisiji „Dnevnik“ koju je televizijska postaja Nova TV emitirala 27. veljače 2019.

3. Tvrdi da je svoj život i političko djelovanje, među ostalim i kao predsjednik Republike u dva mandata, u velikoj mjeri posvetio upravo Republici Hrvatskoj i njezinom razvoju. Objavom netočnih informacija iz kojih proizlazi da je tužitelj elementarna nepogoda i klevetnik Republike Hrvatske, da se neosnovano pokušava domoći novca iz državnog proračuna i da bi po novac, ako smije, trebao otići u Finsku, tužitelju je počinjena neimovinska šteta jer mu je na grub način povrijeđeno pravo na čast, ugled i dostojanstvo.

3.1. Uzevši u obzir intenzitet i trajanje time izazvanih duševnih boli, tužitelj predlaže da sud presudom naloži tuženiku isplatiti tužitelju pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete u visini od 30.000,00 kn s pripadajućim kamatama te takvu presudu objaviti na svom Facebook profilu.

4. Za utvrđivanje navedenih činjenica tužitelj je predložio razgledati životopis tuženika koji je javno objavljen na mrežnim stranicama Hrvatskog sabora (list 7 i 8), objavu tuženika na društvenoj mreži Facebook 27. veljače 2019. (list 9), ispis članka „Bivši predsjednik Stipe Mesić tuži državu: „Ne mogu izgubiti, uvjeren sam 100 posto““ objavljen na internetskom portalu www.dnevnik.hr 27. veljače 2019. (list 10), objave tuženika tijekom trajanja ovog postupka na Facebook profilu 12., 13., 16. i 18. lipnja 2020., te 25. i 26. veljače i 31. ožujka 2021. (list 30 do 35), dopis USKOK-a upućen ovom sudu 29. prosinca 2014. za potrebe odlučivanja u odvojenoj parnici (list 36), pogledati isječak iz emisije „Dnevnik“ Nove TV od 27. veljače 2019. i saslušati stranke.

5. Tuženik je u odgovoru na tužbu (list 16 i 17) osporio tužbeni zahtjev u cijelosti tvrdeći da je kao zastupnik u Hrvatskom saboru izabran da bude „glas naroda“ te da ga u tom smislu štiti sloboda izražavanja koju jamče i Ustav Republike Hrvatske i Konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Tvrdi da su navodi u njegovoj objavi istiniti te da ni u kojem slučaju nisu podobni povrijediti čast i ugled tužitelja koji kao javna osoba treba prihvaćati kritiku javnosti te da su granice njegove tolerancije u odnosu na kritiku šire za njega kao javnu osobu. Osim toga, tvrdi da se upravo tužitelj javno negativno izražavao o članovima Mosta nezavisnih lista, uključivo i o tuženiku, jer su pokrenuli i podržali inicijativu za izmjene Zakon o posebnim pravima predsjednika Republike Hrvatske po prestanku obnašanja dužnosti ("Narodne novine" br. 105/04., 22/13., 102/14., 49/16.) posebice u vezi s ukidanjem prava na ured predsjednika Republike Hrvatske po prestanku obnašanja dužnosti. Ovu tužbu drži nastavkom tog nezadovoljstva prema pripadnicima Mosta nezavisnih lista. Protivi se i utuženoj visini odštetnog zahtjeva kao i zatraženom tijeku kamata.

6. Radi utvrđenja osnovanosti svojih prigovora tuženik je predložio pročitati knjigu Miroslava Tuđmana „Vrijeme krivokletnika“, posebno stranicu 417. kao i izvod iz recenzije prof. dr. Zdravka Tomca, pribaviti i pregledati tužiteljev govor u Sydneyu 1992., govor tužitelja u postupku koji je vođen protiv novinara Darka Petričića, govor tužitelja o Jasenovcu i Andriji Artukoviću iz 1992. te saslušati stranke i svjedoke Nikolu Grmoju, Vladimira Šeksa, Tomislava Karamarku, Marijanu Petir, Davora Božinovića, Josipa Jurčevića, Josipa Manolića i Darka Petričića.

7. Imajući na umu navode tužbe i odgovora na tužbu, sud je utvrdio kako među strankama nije sporno da je tužitelj pokrenuo postupak protiv Republike Hrvatske pred ESLJP-om tvrdeći da su mu domaći sudovi povrijedili konvencijsko pravo na zaštitu privatnog života kad su ga odbili s odštetnim zahtjevom kojim je tražio naknadu neimovinske štete za povredu časti i ugleda zbog informacije objavljene u medijima da je kao predsjednik Republike bio uključen u kriminalne aktivnosti u vezi s nabavkom oklopnih vozila za Hrvatsku vojsku od finske kompanije Patria.

7.1. Nije sporno niti to da je tuženik nakon što je vijest o pokretanju tog postupka pred ESLJP-om prenesena u medijima na svom Facebook profilu 27. veljače 2019. objavio sljedeće: „Stipe Mesić je elementarna nepogoda za Hrvatsku i klevetnik je naše države. Most mu je ukinuo ured da spriječimo Mesića da nastavi sa svojim klevetama, ali on se očito ne da. A sad bi za svoju klevetničku propagandu htio još novca od Hrvatske. Mesićev jedini cilj je dočepati se državne kese. Poručujem Mesiću neka odštetu traži u Finskoj, ako tamo smije oputovati.“

7.2. Nije sporno da je izjavu istovjetnog sadržaja dao za emisiju „Dnevno“ Nove TV te da je sadržaj njegove objave na Facebooku objavio portal www.dnevno.hr zajedno s komentarom tužitelja da je sto posto uvjeren u uspjeh pred sudom u Strasbourgu.

7.3. Nije sporno niti to da je Stjepan Mesić jedan od najistaknutijih političara novije hrvatske povijesti, a bio je i predsjednik Vlade, Sabora i Republike Hrvatske. Tuženik je saborski zastupnik u aktualnom X. sazivu Hrvatskog sabora, bio je saborski zastupnik i u XI. sazivu kada je i objavio spornu izjavu, a u Hrvatskom je saboru bio i u VIII. sazivu od 28. prosinca 2015. do 14. listopada 2016. Nije sporno da je za vrijeme trajanja njegovog mandata 2016. izmijenjen i dopunjen posebni zakon o

pravima bivših predsjednika Republike na način da je umjesto trajnog prava na ured, isto pravo ograničeno na pet godina po prestanku dužnosti, a smanjena su i neka druga imovinska prava, a koje su se promjene ticala tužitelja.

7.4. Naposljetku, iako je tužitelj u svom iskazu govorio o spodobama koje nastoje obezvrijediti njegov rad te o polupismenim političkim protivnicima koji mu pričinjavaju najviše tegoba, tuženika je ipak izuzeo iz tih kvalifikacija nazvavši ga „jednim krasnim čovjekom“. Stoga nije sporno da je riječ o političkim neistomišljenicima bez međusobnog uvažavanja čija se uzajamna sarkastična komunikacija nastavila i pred sudom.

8. Sporna je osnovanost odštetnog zahtjeva i njegova visina kao i osnovanost zahtjeva za objavu presude pa su u tom smislu utvrđivane činjenice koje se odnose na postojanje pretpostavki za odgovornost tuženika za popravljane utužene štete. Radi utvrđenja spornih činjenica pročitane su u sve isprave koje su dostavljane u spis predmeta te su saslušane stranke, a na temelju tako provedenog postupka sud je uvjerenja da tužbeni zahtjevi nisu osnovani.

9. Obveza tuženika za naknadu neimovinske štete i objavu presude postoji ako je spornom objavom zaista i stvarno povrijedio zaštićeno dobro i time uzrokovao duševne boli a pritom je u demokratskom društvu nužno da ga se radi zaštite tužiteljevih zaštićenih dobara (prava na čast i ugled) obveže na to obeštećenje.

10. Iz sadržaja sporne objave je vidljivo da je tuženik komentirao javno objavljenu i istinitu činjenicu da se tužitelj nezadovoljan odlukom hrvatskih sudova obratio ESLJP-u tvrdeći da su mu ti sudovi povrijedili prava zajamčena Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. U tom je kontekstu tuženik izrekao vrijednosni sud o tome da je bivši predsjednik Republike elementarna nepogoda za Hrvatsku i klevetnik naše države. Još je ocijenio da je tužitelj jedini cilj dočepati se „državne kese“, uz preporuku tužitelju da novac traži u Finskoj „ako tamo smije otputovati“.

10.1. "Elementarna nepogoda" je očigledna metafora i stoga vrijednosni sud. "Klevetnik" može biti činjenična tvrdnja ako je precizirana na način da je navedeno što je (točno) tužitelj lagao. U spornoj objavi to je objašnjenje izostalo, a kontekst je pretežito uvjerljiv pa je zaključak ovog suda da je upotrijebljeni pojam "klevetnik" također tuženikov vrijednosni sud. U predmetnoj je situaciji, dakle, riječ o vrijednosnim sudovima tuženika čija se istinitost ne treba dokazivati. Pritom, kad je riječ o slobodi izražavanja u političkom govoru, činjenična podloga vrijednosnog suda ne mora biti do kraja jasna. Zbog toga nisu saslušani svjedoci koje je radi utvrđenja istinitosti sporne objave predložio saslušati tuženik.

11. Iz saslušanja tuženika proizlazi da je motivacija da se o tužitelju izrazi na način da je ovaj elementarna nepogoda i klevetnik Republike Hrvatske potaknuta činjenicom da je tužitelj najprije održavao govore o jednoj ideologiji da bi se poslije deklarirao kao pripadnik suprotne ideologije, da nije govorio istinu o čekovima iz Australije koji su bili namijenjeni za dobrotvorne svrhe kao i na činjenici da su se o tužitelju kao osobi koja je dala lažan iskaz pred međunarodnim sudom u postupku protiv jednog hrvatskog generala izražavali i drugi prije njega, među ostalima Miroslav Tuđman, koji je o tome objavio knjigu (Doba krivoklepnika) i profesor Zdravko Tomac koji ju je recenzirao. Tvrdi da se objava o „državnoj kesi“ odnosi na

državni proračun iz kojeg se podmiruju troškovi ureda bivšeg predsjednika Republike, koji su smanjeni na inicijativu tuženika i njegovih kolega iz Mosta nezavisnih lista, a čime je bio pogođen upravo tužitelj.

12. Iako je točno da je ton sporne objave mogao biti manje oštar i podrugljiv, nije na ovom sudu da procjenjuje koju tehniku ili stil izražavanja trebaju primijeniti političari o bilo kojem medijski popraćenom potezu političkih neistomišljenika pod pretpostavkom da pritom nisu prekoračene granice slobode izražavanja. Točno je i to da tužitelj kao i svaka druga osoba koja smatra da su mu nacionalne vlasti povrijedile konvencijska prava i slobode ima svako pravo podnijeti protiv Republike Hrvatske zahtjev ESLJP-u. Međutim, ne može se zanemariti činjenica da kad takav postupak protiv države pokrene njezin bivši predsjednik (koji je bio i predsjednik njene vlade i parlamenta) da će to biti vijest koja će pobuditi zanimanje javnosti i reakciju njegovih političkih oponenta.

13. Sud prihvaća da su objavljeni komentar i kritika za tužitelja bili stresni i da su ga uznemirili. Ipak, ovaj sud smatra da su granice prihvatljive kritike mnogo šire u odnosu na pojedince s javnim statusom nego u odnosu na privatne osobe. Političari se neizbježno i svjesno stavljaju pod pomno ispitivanje svake njihove riječi i djela kako drugih političara tako i javnosti u cjelini. Zbog toga moraju pokazati veći stupanj tolerancije. Ovaj zahtjev za tolerancijom još više vrijedi za političare koji sami poduzimaju radnje za koje im ne može ostati nepoznato da će pobuditi reakcije. Podnošene zahtjeva ESLJP-u od strane bivšeg predsjednika Republike, za kojeg je općepoznato da mu tuženik nije prvi predbacio, opravdano ili ne, da je lažno svjedočio u Haagu i dao kritizirani govor u Sydneyu kao tadašnji Glavni tajnik Hrvatske demokratske zajednice, sve uz činjenicu da se u vezi s njegovim izjavama o (ne)predaji čekova iz Australije vodilo više sudskih postupaka, nesumnjivo izazivaju snažne reakcije političkih neistomišljenika. Te se reakcije, stoga, ne mogu s uspjehom predstavljati kao neopravdani osobni napad na dostojanstvo, čast i ugled tužitelja. Toga je tužitelj trebao biti svjestan jer se to načelo tolerancije primjenjuje na sve političare, posebno na političku elitu – bivše predsjednike Sabora, Vlade i Republike. Pritom se ne može prihvatiti iskaz tužitelja da je nastupao kao privatna osoba - umirovljenik. O tome svjedoči činjenica da su vijest o njegovom zahtjevu ESLJP-u prenijeli mediji kojima je on sam u tom smislu i dao izjavu. Osim toga, tuženik nije ni na koji način u spornoj objavi komentirao osobni ili intimni život tužitelja. Suprotno tvrdnjama tužitelja, tuženikova objava je politički govor za koji su ograničenja slobode govora vrlo skućena. U demokratskom je društvu politička debata nužna pa i uz uporabu snažnih izričaja koji oslikavaju neslaganja i protivljenje s ponašanjima političkih oponenta. Pritom se standardi koji se primjenjuju pri ocjenjivanju nećijih (prošlih) političkih aktivnosti u smislu morala, a što je bit tuženikove objave, razlikuju od onih potrebnih za utvrđivanje kaznenog djela prema kaznenom zakonu. To znači da je za vrijednosni sud o tome da je netko klevetnik jer se vjeruje da nije govorio istinu, neodlučno što nije osuđen za klevetu. Tužitelju se niti ne prebacuje počinjenje kaznenog djela.

13.1. Predbacivanje tuženiku „državne kese“ nije lišeno svake činjenične osnove, pored činjenice da je notorno protivljenje tužitelja zakonodavnim promjena 2016. kojima se smanjenju prava bivšeg predsjednika Republike financirana upravo iz državnog proračuna.

13.2. Naposljetku, kad je riječ o podrugljivoj preporuci da tužitelj novac umjesto u Strasbourgu zatraži u Finskoj ako tamo smije otputovati, tužitelj pogrešno tvrdi da je u ovoj objavi tuženik objavio da je tužitelj bio upleten u aferu oko nabave vojne opreme od finske kompanije Patria. Osim što tuženik to poriče, tako proizlazi i iz samog sadržaja objave u kojem se ne spominju niti afere, niti kazneni postupci, niti vojna oprema, niti Patria. Iako je ton posljednje rečenice, posebno u dijelu kojim tuženik uvjetuje svoju preporuku time da tužitelj uopće smije otputovati u Finsku, podrugljiv, još uvijek je, kad je riječ o provokaciji političara, unutar granice dopuštene ironije i zaštićene slobode govora.

14. Premda se mogu prihvatiti tvrdnje tužitelja da je frustriran time da tuženik kao saborski zastupnik koristi „baš sve načine da me dezavuiraju“ i koristi saborsku govornicu „da se govori protiv mene“, ove okolnosti same za sebe nisu odlučne za odlučivanje o ovoj pojedinačnoj pravnoj stvari proizašloj iz pojedinačne sporne objave koja nije dana za saborskom govornicom. Predmet spora nisu sve izjave i objave koje je tuženik ikad u svom političkom djelovanju usmjerio protiv tužitelja, nego pet rečenica objavljenih na Facebook profilu tuženika 27. veljače 2019. Isto tako, predmet spora nisu statusi koje je tuženik objavio na svom Facebook profilu tijekom trajanja ovog postupka.

15. Slijedom svega navedenog, zaključak je ovog suda da tužbom traženo popravljavanje neimovinske štete koja je tužitelju nastala kada je tuženik javno reagirao na vijest o tužiteljevom zahtjevu protiv Hrvatske ESLJP-u nije nužno u demokratskom društvu jer bi u gore opisanim okolnostima ovog predmeta predstavljalo nerazmjerno ograničenje njegove slobode izražavanja. Zbog toga je tužbeni zahtjev odbijen u cijelosti.

16. Odluka o naknadi troškova parničnog postupka tuženiku temelji se na članku 154. stavku 1. ZPP-a. Tuženiku je uz primjenu članka 151. i 155. dosuđena naknada za:

- sastav odgovora na tužbu od 18.6.2020. (Tbr. 8/1 OT) u iznosu od 1.000,00 kn,
  - sastav podneska od 25.2.2021. (Tbr. 8/1 OT) u iznosu od 1.000,00 kn,
  - pristup na pripremno ročište 26.2.2021. (Tbr. 9/5 OT) u iznosu od 250,00 kn,
  - zastupanje na pripremnom ročištu 26.4.2021. (Tbr. 9/1 OT) u iznosu od 1.000,00 kn,
  - zastupanje na glavnoj raspravi 1.10.2021. (Tbr. 9/1 OT) u iznosu od 1.000,00 kn,
  - zastupanje na glavnoj raspravi 16.5.2022. (Tbr. 9/1 OT) u iznosu od 1.000,00 kn,
- što ukupno i uvećano za PDV (Tbr. 42. OT) iznosi 6.562,50 kn.

17. Slijedom navedenog presuđeno je kao u izreci.

U Zagrebu 23. lipnja 2022.

Sutkinja:
Ivana Čačić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostave ovog pismenog otpravka. Žalba se podnosi ovome sudu pismeno, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Dna:

1. Čedo Prodanović, odvjetnik iz Zagreba
2. Dr. sc. Šime Savić, odvjetnik iz Zagreba

Broj zapisa: **eb30d-f009d**

Kontrolni broj: **09f07-e5770-50aff**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA ČAČIĆ, L=ZAGREB, O=OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.